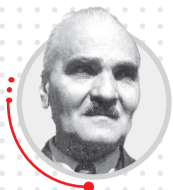




دوشنبه ۲۳ بهمن ۱۴۰۲ • ۱۶ صفحه • ۱۰ هزار تومان • دوره سوم • سال دوم • شماره ۴۴۴  
www.hammihaonline.ir



**اولین سخنگوی ایران در سازمان ملل**  
کارنامه دیپلماتیک سید حسن تقی زاده  
از پاریس تا لندن



**بهترین نسل تاریخ نبودید**  
بررسی عملکرد تیم ملی ایران  
در جام ملت‌های ۲۰۲۳ قطر



**مشقت سر بازی**  
روایت سارا سبزی از وضعیت سربازان  
در پی خودکشی‌ها و تیزاندازی‌های اخیر در پادگان‌ها



**چرا انقلاب شد؟**

معرفی ۵ رهیافت و ۱۰ کتاب درباره علل وقوع انقلاب ۱۳۵۷

ارزیابی تحلیلگران سیاسی از امک - ان تحقق ایده حضور سلبی در انتخابات

# دشواری‌های رای اعتراضی



حسین نقاشی عضو شورای مرکزی حزب اتحاد ملت

وقتی این اتفاق نمی‌افتد و شما به صورت ممتد و چندین بار و در ایام مختلف در طول ۳ دهه از حق رای خود استفاده کرده‌اید و در مواقعی رای اعتراضی داده‌اید و فریاد زده‌اید که ما می‌رویم به این افراد رای می‌دهیم تا تندتر از این‌ها به دولت و مجلس نرسند، اما در نهایت چیزی که به دست می‌آورد، این است که تغییر ملموس و محسوس در میان مدت و بلندمدت ایجاد نمی‌شود؛ در این موقع به این نتیجه می‌رسید که استفاده از این ابزار به نتیجه نمی‌رسد و آنها با این روش به مطالبات خود نمی‌رسند.



حمیدرضا جلالی پور استاد جامعه‌شناسی دانشگاه تهران

شخصاً فکر می‌کنم برای بیش از ۱۰۰ کرسی که نامزد سالم و توانای توسعه‌گرا و میانه‌رو و اصلاح‌گرا در رقابت مانده است، هر میزان رای روزنه‌گشا با اهداف و انتظار حداقلی بالاتر رود بهتر است، ولو نتایج حداقلی شود. رای روزنه‌گشا با اهداف حداقلی لزوماً رای اعتراضی نیست، ولی رای اعتراضی هم در برخی از حوزه‌ها می‌تواند ثمربخش باشد و در برخی دیگر نه. رای اعتراضی مثبت و ایجابی (ولو به لیست ناقص) هم قاعدتاً بر رای اعتراضی منفی تاکتیکی و رای باطله و سفید مقدم است.



گزارش اقتصاد ۱۰-۱۱

گزارش میدانی هم میهن  
از کاهش خرید مردم در هفته‌های آخر سال

در سخنرانی راهپیمایی ۲۲ بهمن  
رئییسی: رشد تولید  
و کاهش تورم بی سابقه داریم

مقامات گفتار ۲۰-۳۰

هیچ‌کدام تعیین‌کننده نهایی نیست. مسئله اصلی فراتر از این شاخص‌هاست. آنچه که باید مقایسه شود نه در طول تاریخ که در عرض جغرافیاست؛ یعنی ایران امروز را با ۱۰ کشور مشابه خود از حیث متغیرهای گوناگون مقایسه کنیم تا ببینیم در این ۴۵ سال نسبت به آنها به پیشرفت و رفاه بیشتری رسیده‌ایم یا برعکس؟ نکته دوم؛ رئیس‌جمهور محترم اظهار داشتند: «آنجایی که به گفتمان امام (ره) و رهبری عمل کرده‌ایم حوزه موفق ما بوده است و آنجایی که افراد و مسئولینی در گوشه و کنار کشور به این گفتمان دل نداده‌اند و آن را باور نکرده‌اند، عقب‌ماندگی داریم». معنای ضمنی این جمله، تبعیت دولت کنونی از رهنمودهاست. پس چرا وضعیت به مراتب بدتر و بدتر شده است؟ چرا وعده‌های داده‌شده نتنها محقق نشده که روند معکوس را رفته‌ایم؟ نطق و مصاحبه‌های انتخاباتی ایشان در دسترس است که نشان می‌دهد چه وعده‌هایی دادند؟ مکتوب آنها هم هست. ←

و با هم‌رتبه ما قدرت اقتصادی خود را تا ۱۰ یا ۲۰ برابر افزایش داده‌اند. جهان متحول شده... پس بهتر است از این منطبق استفاده نشود. چون احتمالاً در مقایسه دیگران نیز به مواردی می‌پردازند که نتیجه آن معکوس می‌شود. در همین آخرین نمونه که اتفاقاً اصلاً هم نمونه مهمی نیست، همین ناگامی تیم ملی ایران در راهپیمایی به فینال و قهرمانی آسیاست. این در حالی بود که مسئولین دولتی و اعضای دفتر رئیس‌جمهور پس از رسیدن به نیمه‌نهایی مسابقات جام ملت‌های آسیا چه ادعاهای گزافی که نکردند؛ در حالی که در این ۴۵ سال هیچ‌گاه قهرمان نشده‌ایم و در عوض در رزیم گذشته سه بار قهرمان شده بودیم! این موضوع، در قیاس با مسائل کلان‌تر کشور اهمیت خارق‌العاده‌ای ندارد؛ ولی طبیعی است هنگامی که وضعیت فعلی را با رزیم سابق مقایسه می‌کنید، این نمونه‌ها را هم باید در گوشه ذهن خود داشته باشید. موارد مهم رشد اقتصادی، تورم، سرمایه‌گذاری و... و خیلی چیزهای دیگر است که باید مبنای مقایسه قرار گیرد که البته

شاید این انتظار بیش از اندازه باشد که بخواهیم آقای رئیس‌جمهور در سخنرانی ۲۲ بهمن خود به ضعف‌ها و ناکارآمدی‌ها بپردازد و برنامه‌های خود را برای رفع آنها شرح دهد. لذا چاره‌ای جز این نیست که سخنرانی‌های کلی و شعار محور را تحمل کرد ولی در چنین کاری نیز باید نوآوری داشت و از بیان موارد نادرست و یا تکراری یا آنهایی که با پانک تخلیلی مواجه می‌شوند، پرهیز کرد. از این نظر، نکاتی در سخنرانی دربر بود که در اینجا به چند مورد محدود آن پرداخته می‌شود. اولین نکته، استفاده از روش مقایسه دستاوردهای انقلاب با رزیم گذشته است. این روش قطعاً مسئله‌ساز خواهد بود. ظاهراً توجه نمی‌شود که ۴۵ سال از انقلاب گذشته است و نه یک سال و دو سال. این کار مثل آن است که رزیم گذشته هم برای اثبات عملکرد خود در سال ۱۳۵۵ بخواهد آن را با وضعیت ایران در سال ۱۳۱۰ یا دوره قاجار مقایسه کند که یک کشور بسیار عقب‌مانده بودیم. در این ۴۵ سال برخی کشورهای همسایه

سرمقاله

درباره یک سخنرانی